

два радосно.

Добрий свѣщенникъ, бѣше старецъ; неговый почтенъ способъ му вдѣхваше Апостолскѣ свѣтнинѣ: кога видѣ да влазя Г-жя Линдія, коя:то водяше момичето за рѣкѣ, почувствова нѣкакво сладостно сподвиженіе, в стана отъ писалище-то си. Г-жя-та му приказва кѣкъ доскоро позна това момиче; а за да говори свущеннику насамъ, влѣзе сѣщѣ-тѣ минутѣ въ стаѣ-тѣ му.

” Друже свѣщенниче, рѣче Го-жя-та, имаѣ намѣреніе да въсприемѣ отхраниѣ-то на това момиче, и да му бѣдѣ на мѣсто майка; зачто като си динихъ отъ свои-ты, сѣщи още малкы дѣтца, сърдце-то ми казва че ще може да си придаде камъ него сичкѣ-тѣ матернѣ любовъ, что имахъ на мои-ты. Нѣ прѣди да решѣ това желяѣ да ся научѣ какво мя съвѣтвате свѣтнинѣ ви, кой-то познавашъ родители-ты на това момиче по-добрѣ отъ мене, както и него само. Что думашъ за това? Искамъ да назначѣ, чрѣзъ единъ благодѣтеленъ